

Motion till riksdagen

1987/88:A744

av Bengt-Ola Rytting m. fl. (s)
om regionala fackliga förtroendemän

Fackligt arbete bedrivs under starkt varierande förutsättningar. På stora koncentrerade arbetsplatser ger den gällande förtroendelagen goda förutsättningar för fackligt arbete. I många branscher är emellertid arbetsplatserna små och geografiskt spridda, i andra uppstår och försvinner arbetsplatser i ett evigt kretslopp. I det senare fallet krävs mycket tid och administration för att över huvud taget hålla täckning av arbetsplatserna med arbetsplatsombud. Den fackliga tid som står dessa arbetsplatsombud till buds är dessutom så knappt tilltagen att det är svårt att klara både kunskapsupbyggnad och facklig bevakning.

I branscher med många små och spridda arbetsplatser är också antalet motparter (arbetsgivare) mycket stort, vilket kräver ett ansenligt fackligt arbete för att lära motparterna spelreglerna på arbetsmarknaden. I större företag handläggs arbetsgivarintresset oftast av välutbildade professionella personaladministratörer, vilket självfallet ger bättre arbetsförutsättningar.

Dessa förhållanden leder till högre andel medlemsavgiftsfinansiering än i de branscher som bättre gynnas av nuvarande lagstiftning.

För att i någon mån kompensera de fackliga medlemmar som är verksamma i de branscher som har mera svårarbetade förutsättningar, bör förtroendemannalagen få en sådan utformning att den ger möjlighet att finansiera regionala fackliga förtroendemän.

Hemställan

Mot bakgrund av det i motionen anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att regionala fackliga förtroendemän möjliggörs genom ändring av förtroendemannalagen.

Stockholm den 26 januari 1988

Bengt-Ola Rytting (s)

Ove Karlsson (s)

Inger Hestvik (s)

Leo Persson (s)

Bo Södersten (s)

Irène Vestlund (s)